

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

332. Coadiutorias temporales quis concedere possit Prælatis aliis Episcopo
inferioribus, aliquaque beneficiatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

Quest. 331. Coadjutores temporales quis possit concedere Episcopis & illis majoribus?

Respond. solus Papa. Barbos, loc. cit. n. 21. citans Gambar. ubi ante. n. 4. Campanil. in divers. juris Rubr. rub. 7. c. 6. n. 105. &c. Gonz. loc. cit. n. 34. citans Jacobat. de Conciliis. l. 4. a. 3. n. 16. Abbat. in c. fin. de Cler. agrot. n. 5. Butrium. n. 14. &c. Remouch. loc. cit. n. 2. Castrop. loc. cit. n. 5. Azor. ubi ante. ubi etiam, quod ex potestate pontificia Episcopus senio, valetudine gravatus aut aliter impeditus perpetuo possit de sui Capitulo vel majoris partis illius consilio & assensu unum vel duos Coadjutores auctoritate apostolica assumere. Si vero Episcopus fuerit demens, Capitulum aut due ejus partes eadem auctoritate apostolica id possit. Et si Episcopus senio, morbo, aut alias impeditus nolit sibi assumere Coadjutorem, res sit deferenda ad Pontificem. Unde jam hodiecum Episcopo suffraganeo agrotanti Coadjutorem temporalem dare nequit Archiepiscopos seu Metropolitanus, iuxta c. unicum. de Cler. agrot. in 6. ubi expressum, dationem Coadjutorum Episcopis & superioribus Prelatis esse de causis majoribus, & ad solum Papam pertinere. Neque huic decretri contraria est illa ex parte. de Clerico agrot. quia ibi Archiepiscopus ille non dedit Coadjutorem Episcopo provinciali auctoritate ordinaria, sed ut Sedis Apostolica delegatus, ut patet ex c. mandamus. Fago, in c. ex parte. n. 1. citans Cardinalem in idem c. n. 4. Abb. n. 3. &c.

Questio 332. Coadjutorias temporales quis concedere possit Prelatis, alias Episcopo inferioribus, aliisque beneficiatis?

Respond. id posse Episcopos & Legatos Apostolicos. Fago, in c. nulla. concess. prob. n. 67. ubi: *Licet Coadjutoria temporalis in inferioribus Prelatis dari possit ab Ordinario, ad quem spectat deputatio vel cessionis admissio, pro quo citat. c. de Rectoribus. & c. fin. de Cler. agrot. & ibidem Jo. And. Abbat. Barbos. juris Eccles. l. 3. c. 10. n. 22. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 5. ubi expressè, quod Rectori tenore confecto Episcopus dare possit Coadjutorem, pro quo citat Tusch. Lit. c. concl. 402. n. 1. &c. Remouch. c. 5. n. 2. & 5. ubi expressè id ait de Archidiaconis & beneficiatis curam aliquam habentibus, & addit: habita semper ratione subiectio- nis, quā nimurum coadjuvandus subjicitur Episcopo seu Ordinario. Gonz. loc. cit. n. 36. citans Jo. And. in c. fin. de Cler. agrot. n. 7. Butr. in c. 3. n. 10. Abb. n. 5. Gamb. ubi ante. n. 3. subd. rationem ex Gonz. quam approbat Barbos. loc. cit. quod sicut Episcopi, Legati, Nuncii hos inferiores instituere & destituere ex causis, ita maiore ratione possint iisdem dare ex causis Coadjutores temporales.*

2. Limitanda tamen responso primo, ut non procedat in Dignitatibus majoribus electivis, puta Proposituris, Decanatibus & similibus; respectu enim horum Legatum Apostolicum (multoque magis Episcopum) non posse constitutere Coadjutores, etiam temporales, & Papam non solere sine consensu Capitulorum, obstantibus in Germania Concordatis, tradit Remouch. cit. c. 5. n. 4. & 6. Limitanda secundo, ut non procedat in beneficiis jurispatronatus Laici, ita ut neque respectu illorum Legatus aut Episcopus possit, nec Papa solear concedere Coadjutorias temporales sine consensu Patronorum. Remouch. loc. cit. citatus Lambert. dej. repar. l. 2. p. 1. q. 6. a. 2. n. 1.

Quest. 333. A quibus concedi possint Coadjutores temporales Abbatibus similibusque Prelatis Regularibus, vel etiam non Regularibus, exceptis tamen.

1. **R**esp. ad primum: Tametsi de jure communione Episcopus, uti Monasteriis vacantibus aconomum, ita etiam Abbatibus constituere poterat Coadjutorem; modò tamen, dum Sedis Apostolicae privilegio Religiones ferè omnes ab Episcoporum & aliorum Ordinariorum iurisdictione exemplia sunt, si contingenter de aliqua causa justa oportere dari Abbatii alicui Coadjutorem, datio talis Coadjutoris spectaret ad Abbatem generali, sive ad diffinitorium, in qua re, quemadmodum per privilegium summorum Pontificum haec provisio Coadjutoris, sicut & tota alia Religionis administratio, data est Religionis Prelatis; ita etiam eorum Prelatorum in hoc negotio decreta observanda sunt, & uniuscujusque Congregationis constitutiones à Sede Apostolica approbatae inspicienda. Ita ferè Tambur. de Jure Abb. tom. 1. d. 13. quarto 1. & 2.

2. Resp. ad secundum: Abbatibus al. isq; Prelatis, etiam non Regularibus, exceptis non nisi a Papa dari potest Coadjutor temporalis. Remouch. c. 5. n. 2. Tambur. loc. cit. n. 3. citans Gambar. ubi supradicto Barbos. de off. Episc. allegat. fo. n. 8. Quarant. in sum. Bullar. v. Archiepiscopi auctoritas. n. 9. & alios.

Quest. 334. An igitur Prelati aliquae ecclesiastiarum curatarum Rectores propria auctoritate sibi assumere nequeant Coadjutores ad tempus solum, et si non pro tota sua vita?

Resp. quilibet non potest propria auctoritate afflumere Coadjutorem, immo nec substitutum; cum id sibi Episcopo agrotanti de consensu Capituli ex speciali gratia concedatur. Remouch. c. 10. n. 4. Posse tamen ipsosmet sibi assumere non tam Coadjutorem quam Vicarium temporale, id est, pro tempore durantis impedimenti, v.g. morbi curabilis & temporanei, tradit Fagn. in c. ex parte. de Cler. agrot. n. 4. in fine, ubi: eo casu (nimurum dum morbus curabilis est & temporalis) ipsem Prelatus poterit sibi Vicarium temporale constitue, quidquid incaute in contrarium scriperit Garcias de benef. p. 4. c. 5. n. 4. & in c. consultationibus. tit. eod. n. 12. citans Hostieus. in c. Clericos. de off. Vicar. Quamvis enim auctoritas instituendi Vicarios perpetuos in beneficiis sit penes Episcopos. c. ex frequentibus. de institut. ita ut nequidem Vicarius generalis Episcopi sine speciali mandato tales Coadjutores seu Vicarios perpetuos deputare possit; cum ex generali commissione Vicariatus non possit quem privare seu destituere beneficio. Sbroz. de Vicar. Episc. l. 2. q. 21. n. 1. & ex eo Barbos. Jur. Ecc. l. 3. c. 10. n. 15. citans Narbonam de appellat. à Vicar. ad Episcop. p. 1. n. 120. Ricc. in pr. p. 4. resolut. 5. 45. &c. Curat tamen & Vicarii perpetui Vicarios temporales sine licentia Episcopi assumere sibi possunt, modò sunt noti, & de eorum promotione constet, & non obstat statutum synodale; hodie tamen approbari debent ab Ordinario, uti & deputari ab illo in casu cap. 7. seff. 7. & c. 6. seff. 21. Tridentini. ita ferè Fagn. l. 2. n. 13. sic quoq; tradit Tusch. Lit. c. concl. 402. n. 8. Coadjutores dari posse pro cura animarum, & ista Coadjutoria, quando non est in toto, sed in parte ministerii, est favorabilis, & permisla sine Superioris titulo; fucus, si detur in toto & pro tota cura; quia est odiosa & non permissa.

CAPUT